

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Stevns: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 27. Januar Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele.

Mødet hævet Kl. 140.

64de Møde.

Onsdag den 27. Januar Kl. 1½.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han i Gaar i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Administrationen af Jydsk Landhypothekforening for Laan mod sekundært Pant i faste Ejendomme paa Landet i Jylland.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5739; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 687).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen Christensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige hurtig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at jeg tolker den almindelige Optatelse og den almindelige Følelse indenfor mit Parti, ligesom jeg tolker mine egne Følelser overfor de Mennesker, her er Tale om, naar jeg siger, at der er faa lidende Mennesker her i Landet, der i den Grad har vor Sympati som disse Mennesker. Der ligger saa stor en Sum af sjælelig og fysisk Lidelse bag den Invaliditet, de har paa-draget sig, at deres Invaliditet slet ikke kan sammenlignes med den Invaliditet, der under almindelige Fredsforhold kan ramme den enkelte Borger i Samfundet. Paa samme Maade er ogsaa Forholdene af en særlig Art for de Enker og Enkebørn, der har mistet deres Forsørger i Verdenskrigen. Derfor maa jeg sige, at jeg i den Tid, der er gaaet siden 1920, med nogen Skepsis har set paa, at Loven om Krigsinvalid er af en saadan Beskaffenhed, at man næsten er nødt til at indkassere enhver lille Bedring i Invalidernes Tilstand som en Formindskelse af Invalideunderstøttelsen. Dette har maaske ikke kunnet være anderledes, men da det jo ikke blot er en bestemt Form for Invaliditet, der kommer ind under den Invalideforsørgelse, det her drejer sig om, men alt, som man kan have paa-draget sig under Verdenskrigen, i Skyttegravene o. s. v., og som giver sig Udtryk i en Svækkelse af vedkommendes Erhvervsevne, burde enhver Forbedring af Erhvervsevnen ikke kunne indkasseres paa den skrappe Maade, hvorpaa det vistnok i en hel Del Tilfælde sker.

I øvrigt er Lovforslaget af en saadan Karakter, at jeg tror, vi med langt større Udbytte vil kunne drøfte dets Enkeltheder i et Udvalg. Jeg skal derfor paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig til disse Bemærkninger og tillade mig senere at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg til Behandling af Lovforslaget, der, som jeg